

Mezinárodní konference

15. února 2018, Praha

Digitální Česko

22 cílů pro Digitální Česko do roku 22

Sárka Prát

Výkonná ředitelka
Institut pro politiku a společnost

Budeme se mít za čtyři roky lépe, než dnes? Moderní a prosperující země ve 21. století potřebuje pro svou budoucnost úspěšně zvládnout digitální revoluci, která se však neobejde bez zásadní pomoci státu. Digitální Česko by mělo být hlavní strategickou prioritou budoucí české vlády. Ta bude muset zvládnout zásadní výzvy digitalizace, zejména v oblasti poskytování elektronických služeb občanům a firmám. Klíčovou roli ale bude v příštích čtyřech letech hrát také v digitální transformaci ekonomiky i každodenního života. Stát tak musí jít na jedné straně příkladem a splnit si dlouho zanedbané domácí úkoly v oblasti eGovernmentu. Na straně druhé pak musí stát především aktivně odstraňovat překážky a vytvářet podmínky pro soukromou sféru.

Cílem programu Digitální Česko v čele s tímto, již třetím ročníkem mezinárodní konference je především debata o konkrétních krocích v hlavních a perspektivních oblastech. Ve spolupráci s účastníky a dalšími oslovenými experty jsme proto formulovali 22 dosažitelných cílů, jejichž naplnění nás skutečně posune v digitalizaci naší země vpřed. Věřím, že až se znovu sejdeme na počátku roku 2022, bude i díky tomu název Digitální Česko skutečně realitou.

Základem je aktivní zapojení Česka na úrovni Evropské unie, která je pro digitální oblast a regulaci zcela zásadní a otevírá zásadní témata a cíle s globálním přesahem. Trojici konkrétních cílů především na národní úrovni přináší pětice panelů v čele s eGovernmentem, jehož rozvoj je přirozeným hlavním úkolem státu v digitální oblasti. Zdravotnictví a finance jsou příklady konkrétních vysoce regulovaných oblastí, které se vlivem moderních technologií radikálně mění a v nichž je možné dosáhnout zásadního posunu. Oblast počítačového vzdělávání a dostupnost internetového připojení jsou pak velmi důležité pro vytvoření podmínek nezbytných k tomu, aby digitalizace vůbec mohla proběhnout. Český stát má vůči svým občanům v těchto oblastech doposud zásadní dluh.

Věřím, že se seznam 22 cílů, které jsou základem pro diskusi na letošní konferenci, stane inspirací pro stát i soukromý sektor. Společně se pak zasadíme o naplnění těchto cílů a budeme rovněž aktivně podněcovat celospolečenskou debatu o stěžejních krocích na cestě k vybudování digitálního Česka.

Institut pro politiku a společnost a Evropské liberální fórum s partnery organizují již třetí ročník mezinárodní konference Digitální Česko s podtitulem vypůjčeným ze slavného proslovu Ronalda Reagana, se kterým vyhrál prezidentské volby v roce 1980 "Máte se lépe, než jste se měli před čtyřmi lety?". Letos si konference Digitální Česko klade otázku, co může stát s pomocí digitálních technologií udělat, aby se měli všichni obyvatelé na konci právě začínajícího volebního období opravdu lépe.

Digitální Česko je hlavní událostí roku, která otevírá debatu a diskusi mezi politiky a soukromým sektorem o klíčových otázkách digitálních technologií, digitální ekonomiky i digitalizace veřejného sektoru. Především pak efektivní a uživatelsky přátelské státní správy. Občané, podnikatelé i firmy v České republice dosud naráželi na lhostejný až negativní postoj veřejných institucí k digitalizaci, který je kritizován ze strany OECD i Evropské unie. Stát ve 21. století musí vzít do úvahy nejen výhody, které digitalizace ekonomiky přináší, ale také hrozby, na které je potřeba se připravit, a vytvořit tak vhodné a bezpečné prostředí pro digitální reformy.

Úlohou státu je pomáhat nevyhnutelné digitalizaci ekonomiky i veřejné sféry, vytvářet podmínky pro úspěšný rozvoj podnikání, poskytovat služby občanům a chránit je tam, kde selhává trh, podpořit akademii a kultivovat podnikatelské prostředí od startupů až po největší společnosti. Stát nemá překážet v cestě, nemá vytvářet umělé administrativní bariéry, nemá příliš a zbytečně regulovat.

Cílem třetího ročníku konference Digitální Česko je proto diskutovat nad hlavními úkoly, které budou čekat budoucí vládu České republiky vzešlou z parlamentních voleb 2017:

- **Jak docílit toho, aby se česká veřejná správa stala efektivnější a uživatelsky přátelskou jak pro úředníky, tak i pro občany?**
- **Co brání rozvoji digitální ekonomiky v České republice a jakým způsobem lze tyto překážky odstranit?**
- **Jaké kroky lze učinit v rámci volebního období 2017-2021?**

Třetí ročník konference bude koncipován jako **prezentace připravovaných kroků v oblasti vytváření digitální společnosti**. Cílem je také **otevřít diskusi a najít řešení pro problémy, které brání implementaci digitální agendy** v České republice. Řečníky budou nejen členové a reprezentanti současné vlády ČR v demisi, ale také jejich zahraniční protějšky, především ze zemí, ze kterých je záhodno vzít si příklad (Finsko, Estonsko, Korea, Polsko atp.).

Panel nadcházející konference budou tématicky rozděleny do 5 bloků: **eGovernment, eHealth, Bezhotovostní společnost bez překážek, Vzdělávání pro 21. století, Internet pro všechny**.

Program

Organizuje Evropské liberální fórum ve spolupráci s Institutem pro politiku a společnost

8:30 – 9:00

Registrace

9:00 – 9:30

Úvodní slovo

Andrej Babiš Premiér, vláda (Česká republika)
Jan Macháček Předseda správní rady, Institut pro politiku a společnost (Česká republika)
Martina Dlabajová Poslankyně, Evropský parlament; Členka, Výbor pro zaměstnanost a sociální věci (EMPL), ALDE/ ANO, Místopředsedkyně, ELF (Česká republika)

9:30 – 10:30

Hlavní řečníci

Hanno Pevkur Místopředseda, Estonský parlament; Předseda, Estonská reformní strana (Estonsko)
Věra Jourová Komisařka pro Spravedlnost, spotřebitele a rovnost žen a mužů, Evropská komise (Česká republika)
Dita Charanzová Poslankyně, Evropský parlament; Místopředsedkyně, Výbor pro vnitřní trh (IMCO), ALDE/ANO (Česká republika)

10:30 – 10:45

Přestávka na kávu

10:45 – 12:15

Hlavní panel: eGovernment

Taavi Rõivas Místopředseda, Estonský parlament; bývalý předseda vlády (Estonsko)
Vladimír Dzurilla Vládní zmocněnec pro IT (Česká republika)
Ondřej Felix Poradce v oblasti eGovernmentu, Ministerstvo vnitra (Česká republika)
Moderátor:
Jan Klesla Komentátor, Lidové noviny (Česká republika)

12:15 – 13:00

Přestávka na oběd

13:00 – 14:30

Panel A: Vzdělávání pro 21. Století

Milena Jabůrková Víceprezidentka, Svaz průmyslu a dopravy (Česká republika)
Pavel Kysilka Zakladatel, 6D Academy; bývalý viceguvernér ČNB (Česká republika)
Einat Paz Vedoucí analytického týmu, Ministerstvo školství (Izrael)
Jan Gulliksen Viceprezident pro digitalizaci, Královský technologický institut (Švédsko)

Moderátor:

Martina Dlabajová Poslankyně, Evropský parlament; Členka, Výbor pro zaměstnanost a sociální věci (EMPL), ALDE/ ANO, Místopředsedkyně, ELF (Česká republika)

Organizuje Institut pro politiku a společnost s partnery

13:00 – 14:30

Panel B: Bezhotovostní společnost bez překážek

Lenka Dupáková Náměstkyně ministra, Ministerstvo financí (Česká republika)
Tomáš Salomon Generální ředitel a předseda představenstva, Česká spořitelna (Česká republika)
Sasha Krstic Vedoucí divize severovýchodních a baltických zemí, Mastercard (Švédsko)
Vojtěch Benda Člen bankovní rady, Česká národní banka (Česká republika)

Moderátor:

Maria Staszkiwicz Výkonná ředitelka, Česká fintech asociace (Česká republika)

14:30 – 14:45

Přestávka na kávu

14:45 – 16:15

Panel C: eHealth

Adam Vojtěch Ministr zdravotnictví, vláda (Česká republika)
Hans Erik Henriksen Výkonný ředitel, Healthcare Denmark (Dánsko)
Miklós Szócska Ředitel, HSMTc (Maďarsko)
Jan Petřík Ředitel, Institut pro podporu elektronizace zdravotnictví (Česká republika)

Moderátor:

Miloš Táborský Předseda, Česká kardiologická společnost (Česká republika)

14:45 – 16:15

Panel D: Internet pro všechny

Jaromír Novák Předseda Rady, Český telekomunikační úřad (Česká republika)
Martin Dvořák Viceprezident, Výbor nezávislého ICT průmyslu (Česká republika)
Mateusz Litewski Manažer divize pro střední a východní Evropu, Uber (Polsko)
Martin Kolovratník Poslanec, Parlament, hnutí ANO (Česká republika)
Moderátor:
Ondřej Malý Náměstek pro internetizaci, Ministerstvo průmyslu a obchodu (Česká republika)

16:15 – 17:00

Networking s číši vína

Evropské Liberální Fórum

Evropské liberální fórum (ELF) je nadací a sítí think-tanků, které působí v rámci Evropských liberálních demokratů (ALDE). Hlavním posláním fóra je vydávání publikací týkající se liberalismu a evropské veřejné politiky. Nadace také poskytuje prostor pro diskusi ohledně evropské politiky a nabízí školení pro liberálně založené občany. Cílem je propagovat aktivní účast občanů v EU.

Nadace je tvořena členy evropských think-tanků, politických nadací a institutů. Široká škála zaměření členů poskytuje nadaci dostatek znalostí a vědomostí a je stálým zdrojem inovací. Na oplátku poskytujeme našim členům příležitost spolupracovat na evropských projektech pod záštitou Evropského liberálního fóra.

ELF funguje v celé Evropě i v neevropských zemích. Mladistvá a dynamická povaha celé nadace umožňuje ELFu zastávat přední místo v podporování aktivní účasti občanů, jejich zapojování do evropského procesu a vytváření otevřené a svobodné Evropy.

www.liberalforum.eu

[europeanliberalforum](https://www.facebook.com/europeanliberalforum)

[EurLiberalForum](https://twitter.com/EurLiberalForum)

Institut pro politiku a společnost

Institut pro politiku a společnost je think-tank, který svou činnost zahájil v říjnu 2014. Jeho posláním je kultivace českého politického a veřejného prostoru prostřednictvím hloubkové otevřené diskuse a vytvoření živé platformy, která pojmenovává problémy a nabízí recepty pro jejich řešení formou mezinárodních konferencí, seminářů, veřejných diskuzí, politických a společenských analýz dostupných celé české společnosti. Věříme, že otevřená diskuse je nutným předpokladem jakéhokoli úspěšného řešení politických a společenských problémů.

Hlavními tématy, kterými se zabývá, jsou zahraniční a bezpečnostní politika, obrana, evropské záležitosti, ale i vzdělávání, školství, digitalizace, energetika, urbanismus, život ve městě i ve veřejném prostoru, otázky hodnot v politice i lidských práv u nás a ve světě.

Kontakty

Kontaktní osoba:

Šárka Prát

Výkonná ředitelka
Institut pro politiku
a společnost

prat@politikaspolecnost.cz

+420 602 502 685

Venue:

City Convention Center
Na Strži 65/1702
140 00 Praha

www.digitalni-cesko.eu

www.politikaspolecnost.cz

[politikaspolecnost](https://www.facebook.com/politikaspolecnost)

[institutps](https://twitter.com/institutps)

Hlavní část: Digitální Evropa a Česko

Digitální revoluce, proměna společnosti a transformace trhu díky internetu a mnoha novým technologiím dávno přesáhly hranice jednotlivých států, a jsou proto zcela přirozeně jednou z hlavních priorit Evropské unie. Ta se snaží především odstranit bariéry obchodu a volnému pohybu zboží a služeb ve virtuálním, stejně jako fyzickém světě. Digitalizace je přitom vnímána jako zásadní pro další konkurenceschopnost celého kontinentu i jednotlivých členských zemí a jeden z klíčových faktorů úspěchu dnes i v budoucnu na vnitřním i globálním trhu. Je proto hlavní snahou unie i národních vlád především nastavit legislativní rámec, který nebude brzdit, ale naopak podporovat využití nových technologií. Do těchto nových technologií je třeba dále investovat a plně využít jejich potenciál.

Česko je v této oblasti politicky aktivní především díky našim zástupcům v Evropské komisi a v Evropském parlamentu. Na domácí úrovni ale dosud náš stát zaostával za soukromou sférou. Vzorem pro nás mohou být státy jako Estonsko, Dánsko, Velká Británie, Švédsko, Maďarsko nebo Izrael. Není ale nutné jen čekat na Evropu a jiné země, digitální oblast umožňuje Česku být napřed, přijímat odvážná řešení a vlastní legislativní pravidla, podporovat tak podnikání, zvyšovat národní konkurenceschopnost a stát se naopak vzorem pro ostatní.

1. cíl: Zapojení do jednotného digitálního trhu

Iniciativa Digital Single Market (DSM) patří mezi hlavní priority Evropské komise. Patří do ní řada nástrojů a legislativních i nelegislativních nástrojů, které mají otevřít a vzájemně propojit trhy členských zemí v oblasti digitálního zboží a služeb, harmonizovat jejich právní režimy a umožnit tak volný pohyb v Unii. Řadí se k nim například revize autorských práv, úprava šíření audiovizuálního obsahu nebo odstranění geoblockingu.

Česká vláda by ve spolupráci se soukromými subjekty měla formulovat pokud možno jednotný národní postoj ke každé projednávané otázce a aktivně se zapojit do vyjednávání často přímo účinné evropské legislativy. Součinnost soukromé sféry je přitom zásadní.

2. cíl: Rozvoj datové ekonomiky

Plán na vytvoření jednotného digitálního trhu je dnes znám především díky obecnému nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR), které je společně se souvisejícími předpisy jedním ze základních kamenů DSM. Patří k nim především ochrana soukromí v digitálním světě a pravidla přenositelnosti dat. Klíčové jsou ovšem nejen hrozícími sankcemi a novými povinnostmi pro firmy, jejich cílem je stanovit jasná pravidla a díky tomu otevřít cestu pro nové obchodní modely založené právě na využívání dat.

Cílem je nejen posílit zabezpečení a důvěru spotřebitelů v digitální služby, ale poskytnout podnikatelům v zásadní oblasti jasný a předvídatelný právní rámec pro jejich rozvoj. Stát by tak měl být nejen aktivní při vyjednávání, ale také zajistit rychlou a kvalitní implementaci pravidel a jejich transparentní a předvídatelné vymáhání na národní úrovni.

3. cíl: Podpora rozvoje umělé inteligence

Pravidla pro legální a správné využití dat jsou zvláště klíčová pro umožnění rozvoje oboru umělé inteligence (AI), který je přímo duší čtvrté průmyslové revoluce. Strojkové učení založené na zpracování obrovského množství zpravidla anonymizovaných dat umožňuje pokroky v automatizaci a usnadnění všech oborů běžného života, podnikání i státní správy. Regulace umělé inteligence ze strany státu je nutná pro zajištění právní jistoty pro byznys a spotřebitele, především v oblasti právní odpovědnosti, například za samořiditelné vozy.

Evropská komise připravuje iniciativu pro AI, do které by se mělo Česko aktivně zapojit. Vzhledem k přirozenému přeshraničnímu charakteru přepravy a dalších aplikací umělé inteligence je důležitá nadnárodní koordinace pravidel odpovědnosti. Česko si toto téma vybralo jako stěžejní v rámci Mezinárodního ústavu pro sjednocení soukromého práva (UNIDROIT) a mělo by aktivně přispět k přijetí kompromisu i společné závazné normy.

4. cíl: Decentralizované registry

Dalším aktuálně diskutovaným tématem na mezinárodní i evropské půdě je regulace blockchainu. Technologie decentralizovaného virtuálního registru je základem pro kryptoměny v čele s bitcoinem, ale umožňuje i řadu dalších a perspektivnějších využití. V soukromé sféře jde především o správu dokumentů v mezinárodní přepravě a obchodu a takzvané chytré kontrakty usnadňující transakce. Ve veřejné sféře se jedná především o registry vedené státem pro využití občany a podnikateli, jako je například registr vozidel.

Pro využití této průlomové technologie je třeba nastavit jasná pravidla přijetím nové legislativy i změnou stávajících předpisů a zavést decentralizované registry do českého právního řádu. V rámci Komise OSN pro mezinárodní obchodní právo (UNCITRAL) se Česko významnou měrou podílelo na přípravě modelového zákona k převoditelným elektronickým záznamům (MLETR). Přijetím národní legislativy podle tohoto vzoru bychom se stali jednou z průkopnických zemí a vzorem pro další státy Evropské unie.

5. cíl: Pravidla pro digitální platformy

Oblast digitální ekonomiky je vzhledem ke globální povaze nadnárodních firem, označovaných jako platformy, třeba řešit nejen na národní, ale i evropské úrovni. Evropská komise se dlouhodobě zabývá především otázkami jejich transparentnosti, cenotvorbou, vztahem k partnerům a konkurentům z hlediska možného zneužívání tržní síly a celkového dopadu na hospodářskou soutěž. Na úrovni EU jsou v hledáčku především internetové vyhledávače, sociální sítě a elektronické obchody.

Aktuálně je v Česku potřeba nastavit službám takzvané sdílené ekonomiky a platformám jako Uber či Airbnb jasná pravidla pro jejich legální fungování. Lidé se na jedné straně nesmí bát zbytečné byrokracie, když si jejich pomocí chtějí rychle přivydělat. Na straně druhé je ale třeba zajistit především bezpečnost zákazníků, odpovědnost za případnou škodu a řádné plnění daňové a dalších povinností. Je potřeba nová horizontální legislativa i sektorové předpisy, které odstraní zastaralé normy bránící rozvoji digitálních platform.

6. cíl: Zdanění digitální ekonomiky

Otázka zdanění podnikání na internetu a poskytování služeb prostřednictvím online platform je s rostoucím objemem digitální ekonomiky stále důležitější. A to nejen pro zajištění splnění zákonných povinností a příjmů státu, ale především pro zajištění rovného postavení podnikatelských subjektů, které by neměly být znevýhodněny vyšší nebo zvýhodněny nižší daňovou zátěží a to jak na národní, tak na evropské úrovni.

Vzhledem k nadnárodnímu charakteru zprostředkování a prodeje digitálních služeb a zboží je v daňové oblasti nutná koordinace v rámci EU, především s ohledem na různá optimalizační schémata zneužívající volný pohyb v rámci unie. Evropská komise se zabývá zejména otázkou platby DPH z internetových služeb. Na národní úrovni je potřeba zajistit, aby nikdo nezneužíval například zprostředkování práce, služeb či pronájmu k obcházení daňové povinnosti. Obdobně je třeba zajistit i zdanění výnosů z nových digitálních služeb a komodit, jako jsou například kryptoměny.

7. cíl: Bezpečný kyberpřístav

Další podstatnou oblastí je regulace komplexního tématu kybernetické bezpečnosti, která se týká nejen digitálních i tradičních firem, ale i zabezpečení veřejných IT systémů, sítí a uchování dat. Regulace tak dopadá na celý digitální sektor a prakticky všechny hlavní obory ekonomiky. Schopnost zajistit kybernetickou bezpečnost a obranu bude přitom do budoucna brána jako konkurenční výhoda na úrovni celých států a Česko může využít své dosavadní skvělé pověsti v této oblasti. Přímo klíčová je dosud velmi významná mezinárodní spolupráce. Vzhledem k velmi dynamickému vývoji je ovšem potřeba kybernetickou bezpečnost a obranu i nadále intenzivně podporovat.

Jako první země v EU jsme přijali zákon o kybernetické bezpečnosti. Jeho novelizace budou nutné pro sladění s budoucí evropskou legislativou, ale změny by pravděpodobně neměly být zásadní a dnes nastavený systém veřejných a soukromých institucí a spolupracujících firem by se měl nadále rozvíjet tak, aby byl schopen reagovat na nové hrozby. Vláda by do této oblasti měla významně investovat, aby Česko zůstalo i nadále premiantem Evropy, především pak do výzkumu, vzdělání a dalšího rozvoje lidských zdrojů.

Hlavní panel: eGovernment

Moderátor:
Jan Klesla

Daňoví poplatníci po právu očekávají snadno dostupné, rychlé a bezpečné služby státu. Cílem eGovernmentu je zjednodušit život občanům, sjednotit veřejné systémy a poskytovat automaticky servis, ne vyžadovat opakovaně další dokumenty a podání. Česko v oblasti eGovernmentu zaostává za ostatními státy EU. V oblasti uživatelů eGovernmentu se pohybujeme na 50. místě v žebříčku OSN, v rámci EU jsme dokonce druzí od konce. Ostatní státy nám utekly nebo nás předběhly. Poslední klíčové a strategické projekty eGovernmentu stát realizoval v letech 2006–2010 a od té doby mnoho nových projektů a služeb nevzniklo, v lepším případě se udržoval současný, ne příliš efektivní stav.

Vidíme roztržitost a decentralizovaný vývoj jednotlivých resortů, nejednotné a složité rozhraní a pomalý postup digitalizace veřejných služeb, silnou závislost ICT resortů na velkých dodavatelích (vendor lock-in) a ve výsledku velmi vysoké náklady na nákup a provoz. Výsledkem je právě

pomalé tempo rozvoje eGovernmentu, zaměřeného primárně na centrální služby v pozadí, tj. předpoklady digitalizace veřejných služeb, nikoliv výstupy pro občany a firmy.

Potřebujeme zásadní změnu přístupu k zajištění veřejných služeb prostřednictvím digitálních technologií. Digitalizace musí vést ke snížení administrativní zátěže pro občana i podnikatele, zefektivnění výkonu státní správy, úspoře veřejných i soukromých financí a v neposlední řadě k úspoře času. Změny musí být provázané, dobře zacílené a diskutované jak s veřejnou správou, tak se soukromým sektorem. Úzká spolupráce s podnikateli, schopnost sdílet ICT infrastrukturu, znalosti, zkušenosti a především schopnost vnímat potřeby občanů a firem – klientů – je nezbytná. Vláda již pro naplnění těchto cílů oznámila zřízení centrální IT autority a jmenovala zmocněnce podléhajícího přímo premiérovi.

1. cíl: Centralizace státního IT

Hlavní problém v oblasti digitalizace veřejných služeb je decentralizované řízení, kdy každý resort buduje ICT systémy samostatně, často jim chybí odborníci a jsou závislé na externích dodavatelích. To způsobuje i vysoké náklady a pomalé tempo rozvoje a ve výsledku nízkou úroveň digitálních služeb pro občany. V oblasti eGovernmentu už máme celou řadu centrálních podpůrných systémů na pozadí. eGovernment se musí chovat inovativně a inspirovat se u těch nejlepších IT služeb na světě.

Základem pro změnu je proto změna v centrální koordinaci ICT státu. Vládní zmocněnec za prvních 100 dní od jmenování vytvoří vládní akční plán s jasnými termíny, kdy budou které agendy jednotlivých ministerstev a státních úřadů zapojeny do projektu digitalizace Česka. IT agenda se zkoncentruje, definují se základní standardy platné pro státní správu, centrálně se budou řídit náklady, architektura a dodávky projektů, za které centrální IT autorita ponese přímou odpovědnost. Všechny ICT projekty státu musí mít jasný business case a jasný přínos pro občana a státní organizace.

2. cíl: Uživatelsky přívětivé služby pro občany i firmy

Hlavní problém státních digitálních služeb je propastný rozdíl z hlediska kvality a rozsahu oproti soukromému sektoru. V komerčních digitálních službách, jako je internetové bankovníctví, pojišťovnictví, obchodování a nakupování přes internet, patříme v EU ke špičce. ICT gramotnost občanů a firem je dobrá, nabídka komerčních online služeb ze strany soukromého sektoru je pestrá a tyto aplikace jsou uživatelsky vstřícné a jednoduché. Ve veřejném sektoru jsme bohužel na druhém konci pomyslného žebříčku. Nejsme schopni držet krok s komerční sférou, přizpůsobovat se, měnit pružně nabídku služeb a rozšiřovat je i na další oblasti, kde je možné a účelné využívat digitální technologie. A také vidíme malou schopnost „prodat“ již existující a fungující služby svým klientům – občanům a firmám.

Digitální služby státu musí být uživatelsky co nejpřívětivější, podobně jako v soukromém sektoru. Ambicí proto musí být vytvoření otevřené platformy pro diskusi veřejného a soukromého sektoru o formách a způsobu poskytování online služeb, o možnosti sdílení znalostí a zkušeností v této oblasti, o možnosti propojování různých typů a forem služeb, a to včetně služeb veřejného a soukromého sektoru. Základem je jednotná digitální identita pro každého občana a jednotné rozhraní pro veškerou státní a většinu místní agendy, pro občany i firmy, kde budou všechny služby státu dostupné na jednom místě. Součástí je i občanský průkaz s čipem, který existuje již dnes.

3. cíl: Pracovní výbor pro digitálně přívětivou legislativu

Nesrozumitelnost, nepřehlednost a rozporuplnost právního řádu se dotýká i digitálních služeb. Stát si sám brání a sám sebe omezuje v poskytování mnoha z nich. Pro jejich urychlený rozvoj ve veřejném sektoru, zprůchodnění a zkvalitnění služeb v sektoru soukromém a pro případnou možnost sdílení některých služeb je třeba zmapovat právní předpisy, které v sobě tyto bariéry obsahují, a zároveň trvale sledovat, aby se v nově přijímané legislativě neobjevovaly bariéry nové. V tomto směru bude také nezbytné veškeré kroky navazovat na již přijatou nebo v budoucnu přijímanou legislativu EU.

Efektivním nástrojem pro změnu by bylo zřízení specializovaného stálého pracovního výboru Rady vlády pro informační společnost (RVIS) pro digitálně přívětivou legislativu. Ten by se stal odborným orgánem RVIS pro meziresortní připomínkové řízení a v případě potřeby by sloužil i pro navrhování nebo novelizaci právních předpisů. V legislativním procesu by se jeho závěrečné stanovisko začlenilo do závěrečné zprávy pracovní komise Legislativní rady vlády pro hodnocení dopadů regulace (RIA).

Panel A: Vzdělávání pro 21. století

Moderátor:
Martina Dlabajová

V celé historii je šíření přelomových technologií doprovázeno strachem ze ztráty zaměstnání a společenského úpadku. A pokaždé se stane přesně opak. Ve 21. století pozorujeme největší inovace v oblasti umělé inteligence (schopnost strojů učit se), „internetu věcí“ (vzájemné propojení „inteligentních“ zařízení) a „průmyslu 4.0“ (synchronizace mezi fyzickou továrnou a kybernetickým prostorem). Jejich pronikání do ekonomiky povede k hospodářskému růstu, vytvoří zcela nové kategorie pracovních míst a změní pozice, které existují dnes. Musíme na to ale být připraveni.

Klíčem ke zvládnutí digitální transformace ekonomiky je proto změna vzdělávacího systému. V blízké budoucnosti budou lidé a stroje pracovat vedle sebe, technologie rozšíří naši schopnost činit informovaná a objektivní rozhodnutí. Naše schopnost spolupracovat s inteligentními

stroji, využívat velká data a měnit je na užitečné informace bude znamenat rozdíl mezi pokrokem a stagnací. Současné vzdělávací systémy ale nejsou schopny reagovat na rychle se měnící potřeby zaměstnavatelů a připravit nás na technologické změny. Důsledkem je „znalostní krize“, která postihuje země napříč kontinenty.

České školství dnes neodpovídá potřebám digitální ekonomiky, a to na první pohled. Učebny jsou tradiční, vybavené řadami za sebou stojících stolů, třídy jsou takové, jak si je pamatují naši rodiče a prarodiče. Studenti se učí izolovaně v opakujících se hodinách. Vzdělávání nikdy nehrálo důležitější roli než v dnešní digitální a na datech založené ekonomice, kde se tempo inovací stále zvyšuje. Pokud budeme schopni správně přizpůsobit technologickému vývoji náš vzdělávací systém, pak Česká republika vyřeší znalostní krizi a plně využije potenciál k ekonomickému a sociálnímu růstu.

Vzdělávání pro 21. století

1. cíl: Reflexe změn trhu práce

Stát má především zaručit kvalitní vzdělání pro děti, a proto musí v současné době čelit narůstajícím požadavkům trhu práce na digitálně gramotné zaměstnance. Z toho plyne nutná proměna systému v opravdové celoživotní vzdělávání, kde jsou univerzity partnerem pro zaměstnance a zaměstnavatele. Témata, která jsou dnes v hodinách vyučována, jsou však zpravidla archaická, a proto nekorespondují s reálnými požadavky zaměstnavatelů. Není možné očekávat, že naši studenti budou úspěšní, když jejich vzdělání není v souladu s dovednostmi, které budou v pracovním procesu potřebovat, a často ani nemají představu, jak vypadá skutečné pracovní prostředí. Přitom absolventi okamžitě nastupují do pracovních pozic, kde se od nich očekává, že budou zapojeni do různorodých týmů, budou vytrvalí, samostatní a schopní se rychle přizpůsobovat změnám.

Vzdělávací systém proto musí držet krok s měnícím se trhem práce a musí být schopen flexibilně měnit způsoby, jakými studenty připravuje. Základem změny je změna kurikul tak, aby byla založena na projekcích potřeb trhu práce. Podstatné je zavést nový systém akreditace na univerzitách, podpořit tvorbu profesně orientovaných programů a multidisciplinárních programů založených na principech průmyslu 4.0. Také je třeba zavést matriky výsledků, které měří kariérní úspěch podle studijního oboru, stupně vzdělání a vzdělávací instituce. Dále změnit zákon o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání (č. 179/2006 Sb.) tak, aby byla vytvořena cesta rovnocenná počátečnímu vzdělání, aby bylo dosaženo potřebných kvalifikací na trhu práce. Nezbytným pomocníkem je také kariérní průvodce, který by studentům pomohl ve výběru směřování, kurzu a fakulty. V neposlední řadě je nutné dokončit reformu financování regionálního vzdělávání a zajistit finanční prostředky pro veřejné a soukromé školy na základě předpovědí potřeb trhu práce.

2. cíl: Vzdělávání na pracovišti a učňovské vzdělávání

Dříve byla práce rozdělována na modré a bílé límečky, tedy střední a vyšší vzdělání. Toto dělení je v digitální době zastaralé – potřebujeme nové límečky. Mnoho kvalifikovaných zaměstnanců nemá vysokoškolské vzdělání, a dokonce i ti, kteří je mají, mohou mít nedostatek dovedností, jež odpovídají požadavkům trhu. V minulosti mnoho studentů využívalo rozvinutý systém odborného vzdělávání na středním a vyšším odborném stupni. Bohužel, tento systém erodoval a je potřeba tuto erozi zastavit. Také je nutné jej rozvíjet tak, aby připravoval studenty na nové typy pracovních pozic, které vznikají v rychle rostoucích odvětvích.

Doma i v zahraničí existuje mnoho příkladů vynikající spolupráce v oblasti odborného vzdělávání mezi podniky, vzdělávacími institucemi a místními komunitami. Jejich výsledky mohou být rozšířeny, aby připravily české vzdělávání na 21. století. Podobná partnerství kombinují odborné znalosti veřejných a soukromých subjektů s podporou ze strany vlády. Mapování dovedností, které je součástí takových projektů, se osvědčilo jako jedinečný přístup k navrhování učebních osnov. Je také potřeba obnovit polytechnickou výchovu na základních školách a v technických kroužcích ve spolupráci s odbornými školami a zaměstnavateli. Dále převést praktickou přípravu všech žáků středních škol na skutečná pracoviště v úzké spolupráci se školami a zaměstnavateli. Nutné je rovněž odstranit právní a administrativní překážky spolupráce a podporovat projekty k implementaci duálního vzdělávání v regionech.

3. cíl: Podpora spolupráce s podniky

Projekty spolupráce mezi podniky a vzdělávacími institucemi se stávají součástí akademických a technických kurzů, a poskytují tak studentům příležitost k tomu, aby získali praktické dovednosti, pracovali na konkrétních projektech a nacházeli různé cesty k řešení složitých problémů. Spolupráce podniků a státu je klíčová pro modernizaci našeho vzdělávacího systému.

Podniky mohou přispět k souladu vyučovaných dovedností s potřebami pracovního trhu zajištěním vhodných mentorů, rozvíjením pracovních i třídních aktivit a stáží. Jako důležitá se ukazuje také koncepce víceoborovosti dovedností nazývaná T-shape, kde se kombinuje technická odbornost s měkkými dovednostmi. Dále je nutné vybudovat nové vzdělávací mezistupně (například certifikační) a posílit úlohu zaměstnavatelů při tomto rozšiřování systému terciárního vzdělávání. Kromě toho je nezbytné rozšířit daňové odpočty firem i pro praktickou výuku a exkurze na základních školách a vnitrofiremní rekvalifikace zaměstnanců podpořit i daňovými a dalšími pobídkami a dotacemi.

Chystaná novela zákona o EET je vhodnou příležitostí otevřít debatu především o využití EET jako nástroje pro elektronizaci transakcí a o podpoře bezhotovostní ekonomiky a dalšího odstraňování bariér díky moderním technologiím. Vzhledem k nedávnému nálezu Ústavního soudu ČR vyjímajícímu bezhotovostní platby z elektronické evidence je zcela zřejmé, že právě pro tyto cíle může najít EET zásadní uplatnění. Je také ideálním nástrojem pro hlášení příjmů poskytovatelů služeb na platformách například takzvané sdílené ekonomiky, a proto je vhodná další státní podpora jejího dobrovolného přijímání zvláště v těchto oblastech.

Panel B: Bezhotovostní společnost bez překážek

Moderátor:
Maria Staszkiwicz

Bezhotovostní společnost je první krok k doplnění moderních služeb eGovernmentu ze strany soukromé sféry. Otevírá dveře podnikatelům i zákazníkům k lehce dostupným digitálním službám, například prostřednictvím mobilních a online plateb, jejichž využívání je v mnohém uživatelsky příjemnější než nepraktické papírové peníze a bankovky. Nejde v žádném případě o násilné rušení a omezování jejich akceptace, ale o nabídku komfortnějších způsobů placení s mnoha doplňkovými službami. Navíc nabízí řešení problému šedé ekonomiky, daňových úniků a financování trestné činnosti včetně terorismu.

Podpora bezhotovostních plateb je také účinným vykročením k takzvané frictionless society. Tedy k odstraňování překážek v každodenním životě prostřednictvím moderních technologií, a to ve všech oblastech společnosti. Digitalizace rovněž poskytuje cenná data, která lze použít pro statistické nebo komerční účely.

Bezhotovostní společnost bez překážek

1. cíl: Povinné přijímání bezhotovostních a online plateb za služby veřejné správy

Finanční transakce představují podstatnou část interakce občanů a podnikatelů se státem. Drtivá většina služeb však stále vyžaduje osobní návštěvu, některé poplatky je možné uhradit jen papírovými kolky a některé úřady nepřijímají bezhotovostní platby nebo akceptují jen karty vydané vybranými bankami, např. Česká pošta. Přitom se počet platebních karet v Česku blíží 11 milionům a téměř dvě třetiny uživatelů internetu nakupují online a využívají internetové bankovníctví. Nekoordinované zavádění online plateb vede k potenciálním dvojnásobným výdajům a neslučitelnosti systémů. Studie vyhodnocení dopadů regulace mezibankovních poplatků Ministerstva financí ČR navíc ukázala, že většina obcí vnímá zavedení platebních terminálů pozitivně. Odhalila však také značné rozdíly v souvisejících nákladech.

Proto je potřeba zavést pro všechny obce, správní orgány i veřejné podniky včetně České pošty povinnost přijímat všechny druhy bezhotovostních plateb, a to karetní i mobilní. Vláda ale zároveň s tímto krokem musí aktivně pomoci orgánům veřejné správy vyjednat výhodné podmínky a zapojení příslušných asociací a hlavních kaizenových schémat. Pro většinu veřejných služeb a poplatků by měla existovat možnost úhrady online. Zavedení „e-shopu“ pro veřejnou správu musí být součástí přepracování obecné architektury eGovernmentu. Vytvoření jednotné platební brány pro veřejnou správu by mělo spadat do pravomoci zmocněnce pro digitalizaci.

2. cíl: Regulatorní testovací režim

Finanční služby jsou silně regulovaným prostředím, právní předpisy však obvykle nemohou předvídat nástup a využití nových technologií. Tím stát staví administrativní bariéry rychlému vývoji nových služeb, omezuje hospodářskou soutěž a zpomaluje vstup uživatelsky přívětivějších a levnějších řešení na trh. Napříč politickým spektrem přitom existuje silná podpora pro inovace, které zjednodušují byrokratickou zátěž i každodenní život. Stejně tak Evropská unie dlouhodobě postupuje vstříc modernizaci finančních služeb. Důkazem je například aktuální směrnice PSD 2 a další kroky na podporu takzvaného otevřeného bankovníctví. Dalším je pak aktuálně připravovaný akční plán pro finanční technologie (fintech).

Jedním z nejučinnějších a v zahraničí ověřených nástrojů podpory finančních inovací je takzvaný regulatorní testovací režim (regulatory sandbox). Obdobu klinických zkoušek léků je technologicky neutrální program řízený národním regulátorem a/nebo orgánem dozoru pro inovativní projekt malých fintech firem nebo tradičních finančních institucí. Jeho cílem je možnost zkoušet nové obchodní modely, které po dobu testování nemusí splňovat všechny právní požadavky. Regulátor pak získá cennou zpětnou vazbu k identifikaci a odstranění zbytečných překážek podnikání. Vznik „regulatorního pískoviště“ může do Česka přilákat cennou technologickou expertizu a inovativní firmy ze zahraničí. Ministerstvo financí spolu s Českou národní bankou by proto měly ve spolupráci s asociacemi navrhnout rámec testovacího režimu. Nápomocné mohou být zkušenosti z Velké Británie, Litvy, nebo Polska.

3. cíl: Novela zákona o elektronické evidenci tržeb a podpora dobrovolného přijetí EET

Efektivní výběr daní neznamená více byrokracie pro podnikatele, ale především jednoduchou evidenční povinnost, která nabízí celou škálu využití díky automatickému ukládání dat o prodeji, provozu či transakcích a díky celkové elektronizaci plateb. Může tak přinést zjednodušení vedení účetnictví, skladového hospodářství, přípravy daňových přiznání nebo informace o podnikání v reálném čase. Systémy elektronické evidence tržeb (EET) nemusí vyžadovat ani nové aplikace, či terminály a mohou snížit finanční a časové náklady hlavně malým a středním podnikům a drobným živnostníkům. Jedním z hlavních cílů zavedení EET také bylo omezení šedé ekonomiky a daňových úniků. Stát ji může dále podpořit i daňovými a dalšími pobídkami a dotacemi.

Chystaná novela zákona o EET je vhodnou příležitostí otevřít debatu o využití EET jako nástroje pro elektronizaci transakcí a o podpoře bezhotovostní ekonomiky a dalšího odstraňování bariér díky moderním technologiím. Vzhledem k nedávnému nálezu Ústavního soudu ČR vyjímajícímu bezhotovostní platby z elektronické evidence je zcela zřejmé, že právě pro tyto cíle může najít EET zásadní uplatnění. Je také ideálním nástrojem pro hlášení příjmů poskytovatelů služeb na platformách, například takzvané sdílené ekonomiky, a proto je vhodná další státní podpora jejího dobrovolného přijímání zvláště v těchto oblastech.

Panel C: eHealth

Moderátor:
Miloš Tábořský

Zdravotnictví je oblast, kde mají digitální technologie potenciál zachránit lidský život a zlepšit úroveň zdraví díky poskytování efektivnější zdravotní péče a snížit rovněž administrativní zátěž lékařů a finanční náklady celého odvětví. Elektronizace zdravotnictví je trend v mnoha rozvinutých zemích, například v Dánsku, Nizozemsku, či Estonsku, a do popředí zájmu se opět dostává i v Česku. Dosud ale byly u nás projekty v této oblasti jen dílčími iniciativami zejména některých zdravotních pojišťoven, vybraných poskytovatelů či krajů. Systémové řešení zatím chybí.

Na podzim roku 2016 byla vládou přijata Národní strategie elektronického zdravotnictví, na jejímž základě má v následujících letech dojít k realizaci řady celostátních projektů v oblasti eHealth. Od sdílení dat mezi poskytovateli zdravotní péče přes zajištění online informací pro pacienta až po například rozvoj telemedicíny. Prvním velkým projektem je zavedení povinné elektronické preskripce (eReceptu) od 1. ledna 2018. Potenciál i politická vůle jsou přitom vysoké a zdravotní systémy je možné už dnes označit za vládní prioritu. Legislativní zázemí pro vývoj je již v současnosti dostatečné a státní orgány mají i dostatečný mandát ho zajistit.

V českém zdravotnictví zatím neexistuje takzvaný Health Technology Assessment (HTA) neboli posuzování vstupu nových technologií, postupů léčby, přístrojů. Pokus o tento přístup představuje přístrojová komise Ministerstva zdravotnictví. Dá se přitom očekávat rostoucí trend výdajů na zdravotnictví, spojený i se vstupem nových technologií a inovativních léků. Výzvou může být také negativní postoj části lékařské obce, zejména v otázkách nárůstu nákladů spojených s elektronizací, ochranou dat či strachu z Velkého bratra. I z těchto důvodů je třeba v této oblasti postupovat s velkou obezřetností a cestou budování konkrétních chybějících registrů.

1. cíl: Lékový záznam

V aplikaci eRecept chybí funkce umožňující sdílet data o spotřebě léků na individuální úrovni konkrétního pacienta. Ta by poskytla možnost kontrolovat celkovou spotřebu léků pacienta různými specialisty, kteří u něj řeší různé zdravotní problémy. Základním přínosem by byla kontrola nebezpečných interakcí léků, a tedy především bezpečí pacienta. Pokud nedojde k doplnění této funkce, hrozí ztráta významných informací o probíhající léčbě a ztráta významné přidané hodnoty celého systému. Z hlediska mezinárodního jde o běžnou funkcionalitu systému eHealth, kterou je tak možné zapojit například i do sledování přeshraniční péče.

Na řešení se musí podílet především Státní úřad pro kontrolu léčiv (SÚKL) a odborné společnosti a profesní komory, zejména Česká lékárnická komora a zástupci významných skupin poskytovatelů zdravotní péče. Vývoj aplikace je možné vnímat jako funkční nadstavbu nad systémem eRecept, přičemž implementace se bude týkat i informačních systémů zejména velkých poskytovatelů zdravotních služeb. Financování je možné ze zdrojů běžných pro IT vývoj resortu, existuje i možnost čerpání zdrojů v rámci programů EU. V blízké budoucnosti bude nutné ošetřit legislativně (například prováděcí vyhláškou) aspekty týkající se ochrany osobních údajů – a to zejména tak, aby systém odpovídal zásadám daným nařízením GDPR.

2. cíl: Národní zdravotní registry

Je nutné dobudovat a implementovat trojici klíčových registrů, které tvoří referenční základnu funkčního elektronického zdravotnictví, a to národní registr poskytovatelů zdravotních služeb, národní registr zdravotnických pracovníků a národní registr hrazených zdravotních služeb (jako základnu pro národní registr pojištěnců). Ty zajistí funkčnost eHealth ve smyslu zajištění elektronické identity zdravotnických profesionálů, autorizované komunikace mezi poskytovateli a zabezpečeného sdílení zdravotnických informací, zejména elektronické zdravotnické dokumentace. Pokud by tento vývoj nebyl dokončen, není kultivovaný rozvoj eHealth v ČR možný. Národní zdravotnický informační systém (NZIS) je nosnou infrastrukturou pro vývoj dalších referenčních registrů a pro jejich naplnění daty. Z mezinárodního hlediska jde o principiálně nezbytnou základnu funkčního systému eHealth a její vývoj řeší, anebo ho již dokončila, většina států EU.

Klíčový pro tento úkol je Ústav pro zdravotnické informace a statistiku a Ministerstvo zdravotnictví, zejména jeho odbor informatiky. Společně ve spolupráci opět s odbornými společnostmi a profesními komorami a dále zástupci významných skupin poskytovatelů zdravotní péče a eGovernmentu. Vývoj NZIS včetně zabezpečené komunikace a další infrastruktury již byl navržen ve formě investičního projektu a je plánován v rámci dostupných programů EU. Legislativní zázemí je pro vlastní vývoj registrů a jejich naplnění referenčními daty již v současnosti dostatečné. V blízké budoucnosti bude nutné ošetřit legislativně (nutná změna zákona) přechod statistických registrů na agendové, zejména v případě národního registru poskytovatelů a národního registru zdravotnických pracovníků je takový krok nutností.

3. cíl: Očkovací registr

Do třetice je nutné vytvořit a zavést do praxe očkovací registr, který se stává standardem ve vyspělých zemích Evropy, a to především z důvodu řízení veřejného zdravotnictví v ČR a sledování proočkovanosti v reálném čase. Pokud registr nebude vytvořen, ČR nebude mít relevantní přehled o proočkovanosti populace a nadále bude pracovat pouze s odhady.

Pro jeho vytvoření jsou hlavní ÚZIS ČR a MZ ČR, Státní zdravotní ústav, SÚKL a odborné společnosti. Politická vůle k jeho vybudování existuje, stejně jako u dalších registrů. Totéž platí pro legislativní prostředí a mandát příslušných institucí, v tomto případě ÚZIS.

Panel D: Internet pro všechny

Moderátor:
Ondřej Malý

Vytvoření skutečné digitální ekonomiky vyžaduje v první řadě kvalitní vysokorychlostní internetové připojení ve všech domácnostech, firmách i na veřejných místech. Jde nejenom o nevyhnutelnou podmínku realizace eGovernmentu, ale i o příležitost přilákat investory do méně rozvinutých regionů. Přístup k digitálním službám zvýší konkurenceschopnost podniků, což má potenciál nastartovat ekonomický růst, a stát by jej měl proto podpořit a zasadit se o odstranění všech bariér, ať už na straně veřejné, či u soukromých subjektů. A to i za cenu nezbytné regulace a zásahu do ekonomiky tam, kde dochází k tržním selháním. Překážek pro odšpuntování datové ekonomiky je přitom hned několik.

V Česku má internet necelých 82 % domácností, což nás řadí pod průměr EU. Pokud bude stát výrazně investovat do rozvoje eGovernmentu a zároveň se nerozšíří dostupnost kvalitního internetového připojení, hrozí prohloubení „digitální propasti“. Statistika ukazuje, že vybavenost internetem výrazně koreluje s příjmy, ve čtvrtině těch nejchudších má internet jen něco přes polovinu domácností. Mobilní připojení je bohužel pro běžného zákazníka hlavně internetem „mezi dvěma wifinami“. Tarifní ceny u nás patří mezi nejvyšší v Evropě, podle výzkumu Rewheel Research za 30 eur dostane český zákazník 3 GB dat k neomezenému tarifu. Ve 13 zemích EU ale dostane 100 GB či neomezená data, Česko je v tomto srovnání čtvrté nejhorší v EU. Dle společnosti Tefficient patříme spolu s Řeckem, Belgií a Nizozemskem mezi státy s nejnižším využitím dat. Zatímco průměrný zákazník finského operátora přenesení přes 11 GB měsíčně a průměrný Rakušan 5 GB, u nás to není ani 1 GB.

Nejvíce se Česko od zbytku Evropské unie liší převažujícím typem pevného internetového připojení. Kvůli mnoha chybným rozhodnutím managementu dříve státního operátora Českého Telecomu je dnes připojeno pomocí sítě tohoto bývalého monopolu jen o něco více než čtvrtina domácností, což je třetí nejnižší podíl domácností v EU. Polovinu domácností připojují malé a střední firmy, tedy lokální a regionální operátoři, a to bezdrátově nebo optikou. Ti pak patří mezi neaktivnější „kopáče“ – loňský růst počtu optických přípojek až do budovy či do domu (FTTB/H) o přibližně deset procent je zásluha především jejich, nikoli nadnárodních gigantů.

Internet pro všechny

1. cíl: Zjednodušení výstavby sítí

Základem pro služby i podnikání jsou rychlé optické sítě, které vzhledem ke stále rostoucím nárokům na datové přenosy nelze plnohodnotně nahradit jinou technologií. V této oblasti má stát vůči operátorům bezesporu dluh v podobě neúnosné byrokratické zátěže. Už minulá vláda identifikovala problém, když přijala „Akční plán k provedení nedotačných opatření pro podporu plánování a výstavby sítí elektronických komunikací“. Ten představuje soubor více než dvaceti opatření pro různá ministerstva s cílem usnadnit výstavbu. Plán je výsledkem vcelku unikátní spolupráce operátorských asociací, ministerstev a regulátora, a pokud by se ho podařilo co nejdříve splnit, znamenalo by to pro rychlost stavění sítí značný pokrok. Ať už jde o lepší předvídatelnost rozhodování stavebních úřadů, nebo o nižší věcná břemena, která by obce i stát uplatňovaly.

Zvláště v oblasti věcných břemen je potřeba daleko větší podpora od státu. Organizace jako Správa železniční dopravní cesty nebo Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových by se bez věcných břemen od operátorů obešly a státu by se peníze, které operátoři ušetří, vrátily na velké přidané hodnotě, kterou internetizace přináší především venkovským oblastem. Stát by proto měl výrazně snížit cenu věcných břemen, kterou vybírají jeho organizace. Je také důležité jednat s kraji i obcemi a stavbu optických sítí propagovat, především u starostů skrze dobré příklady (Středočeský kraj, Vysočina, obce kolem Prahy). V neposlední řadě je třeba uzákonit povinnost stavby chrániček pro optické sítě v každé liniové stavbě.

2. cíl: Čerpání evropských dotací na výstavbu

Podpora výstavby sítí může být i přímá, finanční. V operačním programu Podnikání a inovace (OPPIK) je připraveno 14 miliard pro vysokorychlostní internet do intervenčních oblastí, tedy na výstavbu do míst, kde není rychlé připojení a operátoři ho tam neplánují během příštích let postavit. Ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO) však program přivedlo do takového stavu, že o něm Ministerstvo zahraničních věcí tvrdí, že jde o „nejkomplikovanější případ“, který v současné době posuzuje Evropská komise. Komise také chce po MPO prenotifikaci další vlny programu, což dále celou věc výrazně zbrzdí.

MPO a další stakeholdeři diskutují o druhé výzvě. Je nejisté, jak velká je vůle reflektovat důvody, proč totálně zkrachovala výzva první, kdy z alokovaných 10 miliard požádali operátoři o čtyři promile této částky. Zjevně je potřeba jiný přístup, protože operátoři vyjadřují velkou nevoli dosavadnímu postupu MPO. Řešení musí být postaveno na co nejrychlejším přístupu k nové výzvě a zároveň na reflexi oprávněných obav operátorů. Nastavené intervenční oblasti by měly být co nejmenší a prioritně by měly dotace směřovat do nejdlejších oblastí a minimalizovat šanci napadení kvůli ochraně existujících nebo plánovaných investic. Možnost zapojení obcí a krajů by měla být za stejných podmínek, jako mají operátoři. Klíčové je co nejrychlejší jednání s EK o prenotifikaci a s operátory o podmínkách čerpání.

3. cíl: Snížení cen a zvýšení dostupnosti mobilního internetu

Zatímco v oblasti pevného domácího internetu je konkurence vysoká díky menším, lokálním firmám, mobilní internet drží pevně v rukou trojice velkých operátorů. Výsledkem jejich cenové politiky je, že lidé používají mobilní data málo. Obrovský potenciál, který leží v moderní digitální ekonomice, tak v Česku zůstává nevyužitý. Je proto bezpochyby namístě ptát se, proč především pro domácnosti mají operátoři připravené nabídky, které nesnesou srovnání se sousedními státy a podvazují šanci českých internetových firem dostat se ke svým zákazníkům. Operátoři musí pochopit, že obchodní model, kde chtějí zaplatit každý přenesený megabyte, je v roce 2018 už naprostý přežitek.

Klíčová je role regulátora ČTÚ, který již v této oblasti koná dle svých pravomocí – a je namístě zvážit jejich rozšíření i do ochrany hospodářské soutěže. Antimonopolní úřad (ÚOHS) je v tomto segmentu dlouhodobě nečinný. Politická sféra by také měla vyvíjet tlak na nadnárodní giganty a snížení cen a samozřejmě konat vše, aby na trhu byla větší konkurence, která je nejlepším garantem nižších cen a lepší služeb. Proto je vhodné podpořit vstup čtvrtého operátora, a to především prostřednictvím aukce frekvencí v pásmu 700 MHz.

Vystupující

Andrej Babiš

Premiér, Vláda ČR
ČESKÁ REPUBLIKA

Andrej Babiš je od prosince 2017 předseda vlády České republiky. Působil od roku 2014 do 2017 jako český vicepremiérem a ministr financí. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Bratislavě, obor zahraniční obchod. Svou kariéru započal v Chemapolu v Bratislavě, posléze přešel do Petrimexu. V roce 1993 založil svou vlastní firmu Agrofert, která je v současné době nadnárodní skupinou 250 subjektů z odvětví chemie, zemědělství, potravinářství, lesnictví a dřevařství, pozemních technologií, techniky a dopravy, obnovitelných zdrojů a médií. Od roku 2011 je předsedou politického hnutí ANO, které v parlamentních volbách 2017 získalo největší počet voličských hlasů.

Vojtěch Benda

Člen bankovní rady,
Česká národní banka
ČESKÁ REPUBLIKA

V roce 1999 ukončil studium na Fakultě mezinárodních vztahů VŠE v Praze. Dále absolvoval specializovaný kurz Makroekonomická analýza a politika v Institutu MMF ve Vídni a řadu dalších kurzů a školení zaměřených na hospodářskou politiku a prognostické metody, pořádaných pod záštitou Banca d'Italia, Banque de France a dalších. V roce 1998 nastoupil do České národní banky, kde byl nejdříve analytikem ekonomiky a později hlavním analytikem ekonomiky v měnové sekci. V letech 2006 – 2012 působil jako senior ekonom v mezinárodním týmu ekonomického výzkumu finanční skupiny ING, kde se věnoval makroekonomické analýze a strategii pro finanční trhy. V letech 2013 – 2014 měl na starosti analýzu a strategii akciových trhů jakožto hlavní ekonom ve společnosti BH Securities. Od dubna 2014 působil v ČNB jako poradce člena bankovní rady Jiřího Rusnoka. Členem bankovní rady České národní banky je od 1. července 2016.

Martina Dlabajová

Poslankyně, Evropský parlament
ČESKÁ REPUBLIKA

Martina Dlabajová (ALDE/ANO) je od roku 2014 poslankyní Evropského parlamentu. Mimo jiné zasedá ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a je místopředsedkyní Výboru pro rozpočtovou kontrolu. Ve své práci se zaměřuje především na podporu zaměstnanosti mladých lidí, pracovní mobilitu a volný pohyb pracovníků. V roce 2015 Evropský parlament přijal její zprávu o propojování dovedností s požadavky trhu práce. Martina Dlabajová byla také parlamentní zpravodajkou iniciativy Evropské komise "Nové agendy dovedností pro Evropu", kterou Evropský parlament přijal v září 2017. Agenda se zaměřuje především na rozvoj dovedností nutných pro budoucí uplatnění na trhu práce. Je autorkou vlastního projektu motivačních stáží pro mladé "PročByNe?".

Lenka Dupáková

Náměstkyně ministra,
Ministerstvo financí ČR
ČESKÁ REPUBLIKA

Lenka Dupáková, náměstkyně ministra financí pro mezinárodní vztahy a finanční regulaci. Lenka Dupáková vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a Podnikohospodářskou fakultu Vysoké školy ekonomické, studovala i na University of East Anglia v anglickém Norwich. Na Ministerstvo financí přišla z velké tuzemské banky, kde se zabývala problematikou restrukturalizací mezinárodních společností. Předtím působila v mezinárodní advokátní kanceláři v oblasti bankovníctví a finančních transakcí. Od roku 2010 přednáší na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Jako náměstkyně má na starosti jak přípravu nových právních norem v oblasti pojišťovnictví, bankovníctví a ochrany spotřebitele, tak i sladění evropských finančních směrnic s českou legislativou.

Vystupující

Martin Dvořák

Viceprezident, Výbor nezávislého ICT průmyslu
ČESKÁ REPUBLIKA

Martin Dvořák je konzultantem v oblasti firemní strategie specializující se na telekomunikační trh. Je rovněž viceprezidentem Výboru nezávislého ICT průmyslu zaměřeného na podporu sítí nové generace a podporu zdravého konkurenčního prostředí v oblasti telekomunikací. Zastával manažerské pozice ve společnostech, jako jsou Telefónica O2 ČR, WorldCom nebo Czech Telecom v oblasti rozvoje obchodu a nákupu. Je držitelem titulu MBA z Hitotsubashi University v Tokiu v oboru Mezinárodní korporátní strategie.

Vladimír Dzurilla

Zmocněnec vlády ČR pro oblast IT
ČESKÁ REPUBLIKA

Vladimír Dzurilla vystudoval Slovenskou technickou univerzitu v Bratislavě, absolvoval studijní pobyt v Nizozemí a studium na Britské Open University. Po ukončení studia pracoval ve společnosti Accenture, kde svou pracovní kariéru zahájil jako konzultant projektů výměny a implementací velkých IT systémů a zavádění organizačních a procesních změn ve společnostech. Tato témata ho provázejí dodnes. Hlavní oblastí zájmu jsou transformační projekty v sektoru telekomunikací, financí a státní správy. Působil také v roli poradce na Generálním finančním ředitelství a na Ministerstvu financí. Od května 2016 do současné doby zastává funkci generálního ředitele státního podniku Státní pokladna Centrum sdílených služeb, jejímž hlavním úkolem je poskytování ICT služeb pro státní správu. V současné vládě bude působit jako poradce předsedy vlády a zmocněnec vlády pro oblast IT.

Ondřej Felix

Poradce v oblasti eGovernmentu,
Ministerstvo vnitra ČR
ČESKÁ REPUBLIKA

Ondřej Felix se od 90 let minulého století zabývá v různých pozicích strategií, rozvojem a implementací digitální infrastruktury pro veřejnou správu. Pracoval jako generální ředitel APP Systems (nyní NESS), generální ředitel ORACLE CZ, předseda představenstva, generální ředitel a posléze předseda dozorčí rady společnosti Český Telecom, místopředseda dozorčí rady České pošty. Od roku 2007 působí jako poradce v oblasti eGovernmentu na MV ČR. Ondřej Felix je spoluautorem věcných záměrů zákona o elektronických úkonech, zákona o základních registrech a zákona o elektronické identifikaci. V předcházejícím programovém období byl pověřen výkonem funkce Hlavního architekta eGovernmentu ČR, na podzim 2012 byl vládou české republiky pověřen výkonem funkce Digitálního šampióna. V současnosti se zabývá zejména implementací elektronické identity a Portálu občana jako základních stavebních kamenů pro nové online služby ve veřejné správě ČR.

Jan Gulliksen

Viceprezident pro digitalizaci,
Královský technologický institut
ŠVÉDSKO

Jako viceprezident pro digitalizaci je Jan zodpovědný za vyhodnocování pozice společnosti KTH v oblasti digitalizace vzdělávání, výzkumu, vypracování externí analýzy a srovnávacích studií, vypracování doporučení pro digitalizaci a vytvoření strategie pro digitalizaci v KTH. Jako děkan Školy informatiky a komunikace v KTH Royal Institute of Technology ve Stockholmu je Jan zodpovědný za 350 zaměstnanců, roční obrát ve výši 400 milionů švédských korun a vzdělání 1200 studentů. Jan současně dohlíží na 3 studenty doktorského studia a dalších 9 již doktorské studium pod jeho dohledem absolvovalo. Na magisterské úrovni vyučuje kurzy zabývající se interakcí člověka s počítačem, použitelností a uživatelsky orientovaným designem

Vystupující

Hans Erik Henriksen

Výkonný ředitel, Healthcare Denmark

DÁNSKO

Hans Erik Henriksen je generálním ředitelem v Healthcare DENMARK. Healthcare DENMARK je polostátní partnerská organizace, která je dánskou vládou pověřená k propagaci dánského konceptu zdravotní péče v zahraničí. Vytváří platformu pro propojování s mezinárodními partnery a neprezentuje jednotlivé společnosti. Hans Erik Henriksen má bohaté zkušenosti v oblasti zdravotnictví, které za posledních 20 let získal z působení v mnoha řídicích pozicích. Působil jako generální ředitel inovační dánské společnosti Cetrea, která vytváří IT řešení ve zdravotnictví. Tato společnost se stala v letech 2008-2012 hlavním poskytovatelem na dánském trhu a v průběhu stejného období se dostala na trhy v dalších severovýchodních zemích, Německu, Nizozemsku a USA.

Dita Charanzová

Poslankyně, Evropský parlament

ČESKÁ REPUBLIKA

Dita Charanzová vystudovala Vysokou školu ekonomickou v Praze a později absolvovala i diplomatickou akademii ve španělském Madridu. V roce 2001 obhájila disertační práci na Fakultě mezinárodních vztahů VŠE v Praze. Působila jako diplomatka, manažerka, konzultantka a vysoká státní úřednice, která se věnovala otázkám Evropské unie. Do Evropského parlamentu byla zvolena v roce 2014 jako nestraník kandidátky v roce 2014 jako nestraník kandidátky hnutí ANO 2011. Jako europoslankyně se zároveň stala místopředsedkyní Výboru pro vnitřní trh a je náhradníkem ve Výboru pro mezinárodní obchod. V roce 2017 byla serverem Politico.eu zařazena mezi dvacítku nevlivnějších žen, které „hýbou Brusel“ (Women who shape Brussels 2017).

Milena Jabůrková

Viceprezidentka, Svaz průmyslu a dopravy ČR

ČESKÁ REPUBLIKA

Milena Jabůrková vystudovala sociální politiku na Karlově univerzitě a postgraduální studium oboru mezinárodní politiky a ekonomie absolvovala na Victoria University Manchester. Svoji kariéru začala v sociálních službách, později pracovala jako ředitelka odboru sociálních služeb na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Předtím než nastoupila do IBM, řídila vnější vztahy ve Svazu měst a obcí ČR, kde zastupovala zájmy českých samospráv vůči vládě ČR i evropským institucím. V současné době je ředitelkou vládních programů, je členkou vedení IBM Central Region (Česká republika a Slovensko). Specializuje se na oblast lidských zdrojů, investic, mezinárodního obchodu a technologického rozvoje. V roce 2015 byla zvolena do Představenstva Svazu průmyslu a dopravy a od dubna 2017 je viceprezidentkou SP ČR, kde má na starosti digitální ekonomiku a vzdělávání.

Věra Jourová

Komisařka pro spravedlnost, spotřebitele a rovnost žen a mužů, Evropská komise

ČESKÁ REPUBLIKA

Věra Jourová je v současné době Evropskou komisařkou pro spravedlnost, spotřebitele a rovnost mužů a žen. V roce 2014, před tím než nastoupila do Evropské komise, Věra Jourová zastávala pozici ministryně pro místní rozvoj České republiky. Od roku 2006 do 2013 pracovala ve vlastní firmě jako mezinárodní konzultantka pro fondy Evropské Unie a byla také součástí konzultační činnosti na západním Balkáně souvisejících se vstupem do Evropské Unie. Vystudovala právo a také teorii kultury na Karlově univerzitě v Praze.

Vystupující

Jan Klesla

Komentátor, Lidové noviny

ČESKÁ REPUBLIKA

Jan Klesla studoval právo, ekonomii a IT v Praze, Norwichi, Budapešti a Florencii. Před vstupem do médií sbíral zkušenosti v právu, financích a informačních technologiích. Působil jako ekonomický redaktor a následně editor Hospodářských novin. V Lidových novinách pak stál u vzniku ekonomického měsíčníku Index a donedávna vedl ekonomickou rubriku. V současné době působí jako ekonomický komentátor LN. Dlouhodobě se věnuje digitální ekonomice, investicím a regulaci, zejména v oblasti technologické disrupce tradičních odvětví.

Martin Kolovratník

Poslanec, Parlament České republiky

ČESKÁ REPUBLIKA

Martin Kolovratník vystudoval Dopravní fakultu Jana Pernera Univerzity Pardubice a je odborníkem v oblasti dopravy. Z pozice místopředsedy Hospodářského výboru se stará o rozvoj vysokorychlostních železnic v Česku. Je organizátorem již tradiční mezinárodní Železniční konference Pardubice. Stál u zrodu prezentace Českého rozhlasu na sociálních sítích (Facebook, Google+, YouTube), byl hlavním průkopníkem živých Skype telefonátů ze zahraničí do živého vysílání. Sdílí podporu liberálních myšlenek, na politickém středu sám sebe identifikuje mírně vpravo, vyznává ideu efektivního státu a úspornosti. Díky podpoře občanů se na podzim 2013 stal poslancem Parlamentu České republiky a tento mandát dokázal obhájit i ve sněmovních volbách 2017.

Sasha Krstic

Vedoucí divize severských a baltických zemí, Mastercard

ŠVÉDSKO

Sasha Krstic je country manager pro Mastercard v severském a baltském regionu, který se skládá z osmi různorodých trhů. V této funkci odpovídá za rozvoj a realizaci strategie Mastercard ve Skandinávii a Pobaltí. To zahrnuje rozvíjení vztahů se zákazníky i partnery a poskytování jednoduchých a bezpečných inovací a digitálních platebních platforem pro zákazníky a obchodníky. Dříve zastávala paní Krstic pozici viceprezidentky a vedoucí skupiny Globálních produktů a řešení pro Mastercard v Kanadě, která dohlíží na vývoj inovativních produktů a služeb, které prospívají spotřebitelům, obchodníkům a obchodním partnerům společnosti Mastercard Canada. Sasha Krstic byla vedoucí řízení správy vztahů ve společnosti Mastercard v Kanadě, kde úzce spolupracovala s vydavatelskou základnou pro strategický růst kolektivního postavení společnosti na trhu. Před nástupem do společnosti MasterCard v roce 2004 se paní Krstic věnovala vývoji nových produktů v tokijské pobočce společnosti Visa International.

Pavel Kysilka

Zakladatel, 6D Akademy;
bývalý viceguvernér ČNB

ČESKÁ REPUBLIKA

Pavel Kysilka je absolventem Vysoké školy ekonomické. Během let 1986–1990 pracoval v Ekonomickém ústavu ČSAV. V letech 1990–1991 působil jako hlavní ekonomický poradce ministra pro ekonomickou politiku. V 90. letech zastával pozici viceguvernéra a výkonného guvernéra České národní banky. Byl odpovědný za přípravu a realizaci rozdělení československé měny a zavedení české koruny. V letech 1994–1997 působil jako expert Mezinárodního měnového fondu a podílel se na zavedení národních měn v řadě východoevropských zemí. V 90. letech působil jako prezident České společnosti ekonomické. V roce 2000 začal pracovat pro Českou spořitelnu jako hlavní ekonom, v roce 2004 byl zvolen členem představenstva a od 1. ledna 2011 vykonával pět let funkci generálního ředitele a předsedy představenstva. Třikrát – v r. 2011, 2012 a 2013 – byl vyhlášen Bankéřem roku.

Vystupující

Mateusz Litewski

Manažer divize pro střední a východní Evropu, Uber
POLSKO

Mateusz Litewski je zodpovědný za řízení veřejné politiky společnosti Uber ve střední a východní Evropě a byl také zodpovědný za expanzi firmy na nové trhy, včetně Chorvatska, Slovenska, Estonska a Ukrajiny. Před nástupem do společnosti Uber pracoval jako konzultant pro spolupráci s mezinárodními společnostmi z oblasti letectví, elektronického obchodu, těžkého průmyslu a financí. Je absolventem univerzity Keele, má magisterské tituly z University of Bath a Manchester Business School.

Ondřej Malý

Náměstek ministra průmyslu a obchodu pro internetizaci ČR
ČESKÁ REPUBLIKA

Ondřej Malý vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a Mezinárodní teritoriální studia se specializací na Americká studia tamtéž. V rámci magisterských studií vycestoval na semestr na Renvall Institute Helsinské univerzity. Celou jeho kariérou se prolínají moderní technologie – od roku 1997 působil jako odborný novinář se zaměřením především na telekomunikace a IT. Několik let také vyzkoušel vývoj v praxi u společnosti Illusion Softworks. V letech 2012 – 2017 byl členem Rady Českého telekomunikačního úřadu. Od dubna 2017 působil jako koordinátor digitální agendy vlády ČR. Od 1. února 2018 je náměstkem ministra průmyslu a obchodu pro internetizaci Česka.

Jaromír Novák

Předseda Rady,
Český telekomunikační úřad
ČESKÁ REPUBLIKA

Jaromír Novák vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně a Fakultu informačního managementu na Univerzitě Hradec Králové. V roce 2005 nastoupil na Ministerstvo informatiky do odboru elektronických komunikací a po zrušení tohoto ministerstva přešel na Ministerstvo průmyslu a obchodu, kde působil v pozici ředitele odboru elektronických komunikací a poté jako ředitel sekce digitální ekonomiky. Aktivně se podílel mj. na vyjednávání tzv. telekomunikačního balíčku v době českého předsednictví v Radě EU (2009), byl členem týmu pro implementaci nových regulačních pravidel do českého právního prostředí. V říjnu 2012 byl vládou jmenován do funkce člena Rady ČTÚ a v květnu 2013 byl jmenován její předsedou.

Einat Paz

Vedoucí analytického týmu,
Ministerstvo školství
IZRAEL

Einat Paz je odborníkem na „Business Intelligence“ a analýzu dat na ministerstvu školství. V posledních třech letech působila jako vedoucí týmu, který se specializuje na analýzu dat pro úředníky ministerstva školství, vládní úřady a veřejný sektor. Einat Paz vyvinula digitální systém „Izraelská digitální statistika vzdělávání“, který poskytuje údaje veřejnému sektoru týkající se široké oblasti vzdělávacích otázek (shromažďovaných z různých vládních zdrojů a průzkumů).

Vystupující

Jan Petřík

Ředitel, Institut pro podporu elektronizace zdravotnictví

ČESKÁ REPUBLIKA

Mgr. Jan Petřík je významný český advokát, působí aktivně pro bono jako ředitel ve Společnosti pro podporu a rozvoj neurochirurgie a je partnerem finanční skupiny NORDIC INVESTORS, která se zabývá investicemi a souvisejícími poradenskými službami se zaměřením na projekty zejména z oboru strojírenství, nemovitostí či informačních technologií. Je hlavním garantem projektu Zdravel, který umožňuje mít důležité informace o svém zdravotním stavu na jednom místě a propojuje poskytovatele zdravotní péče.

Hanno Pevkur

Místopředseda, Estonský parlament; předseda Estonské reformní strany

ESTONSKO

Hanno Pevkur studoval právo na Tallinské ekonomické škole a Univerzitě v Tartu. Po skončení studia pracoval jako právní poradce v samosprávě Järva-Jaani a jako právní konzultant v samosprávě Koeru a Kareda až dokud nenastoupil do právní kanceláře Aleksis jako právník. Později působil jako tajemník a starosta obce Tallinn Nõmme. Jako náměstek primátora města Tallinn měl na starosti vzdělávání, kulturu a sport. Hanno Pevkur vstoupil na Ministerstvo financí jako poradce ministra v roce 2005. V roce 2009 byl jmenován ministrem sociálních věcí, v roce 2012 ministrem spravedlnosti a v roce 2014 ministrem vnitra. Od listopadu 2016 je poslancem Estonského parlamentu a v roce 2017 byl jmenován jeho místopředsedou. V současnosti je předsedou estonské Reform Party, jejíž členem je od roku 2000.

Taavi Rõivas

Bývalý místopředseda, Estonský parlament; bývalý předseda vlády

ESTONSKO

Taavi Rõivas studoval na Tallinna Realkool (Střední škola přírodních věd v Tallinnu) a Univerzitě v Tartu, na fakultě ekonomiky a podnikového hospodářství, kde získal titul v mezinárodním obchodě a marketingu. Taavi Rõivas byl premiérem Estonské republiky od roku 2014 do roku 2016 a ministrem sociálních věcí Estonska od 2012 do 2014. Předsedal Výboru pro záležitosti EU a byl členem 11. a 12. Riigikogu, členem Výboru pro sociální záležitosti a Výboru financí Estonského parlamentu. Od 6. dubna 2014 do 7. ledna 2017 byl Taavi Rõivas lídrem Reform Party. Taavi Rõivas pracoval rovněž jako manažer zákaznických účtů korporací ve společnosti zabývající se informačními technologiemi. Dále působil jako poradce Märta Raska – ministra spravedlnosti, Paula-Eerika Rummoa – ministra pro populaci nebo poradce premiéra Andrusa Ansipa. Neméně významná byla i pozice starosty městské části v Tallinnu.

Tomáš Salomon

Generální ředitel a předseda představenstva, Česká spořitelna

ČESKÁ REPUBLIKA

Tomáš Salomon je v čele České spořitelny od roku 2016. Většinu svého života pracoval ve finančním světě. Byl členem představenstva Slovenskej sporitelne, podílel se na založení společnosti Mopet CZ. Řídil jako předseda představenstva a generální ředitel GE Capital Multiservis, retailové bankovníctví v GE Capital Bank nebo Poštovou banku na Slovensku. Věnoval se rovněž privátním investičním projektům, inicioval vznik platformy na realizaci mobilních plateb apod.

Vystupující

Maria Staszkiwicz

Výkonná ředitelka, Česká fintech asociace

ČESKÁ REPUBLIKA

Maria Staszkiwicz vystudovala lingvistiku, mezinárodní vztahy a evropská studia v Polsku a Německu. Poté pracovala v Generálním Sekretariátu Rady EU v Bruselu. Od roku 2010 žije v Praze, kde působila jako ředitelka Asociace pro mezinárodní otázky a následně jako zástupkyně ředitele Aspen Institute Central Europe. V současné době vede Českou fintech asociaci, kde zastupuje zájmy firem, které pomocí moderních technologií přináší inovace do světa financí. Zajímá se o digitální ekonomiku a společenské dopady digitalizace.

Miklós Szócska

Ředitel, HSMTC

MAĎARSKO

Doktor Miklós Szócska je držitelem magisterského titulu ve veřejné správě z Harvardské University a Ph.D. v oblasti řízení změn z Univerzity v Semmelweis. Po dokončení univerzity spolu s kolegy založili Health Services Management Training Centre (HSMTC), které bylo oficiálně založeno v roce 1995. V letech 1995 až 2000 působil jako zástupce ředitele a v roce 2000 byl zvolen ředitelem centra. V letech 2010 – 2014 Dr. Szócska působil celé volební období jako státní tajemník pro zdravotnictví Maďarské vlády. Během svého působení rozvíjel zdravotní politiku založenou na důkazech a podílel se na množství významných reforem jako například radikální regulační rámec veřejného zdravotnictví. Pomocí centrální plánovací kapacity dokázal racionalizovat a regionalizovat systém poskytování zdravotní péče.

Miloš Táborský

Předseda, Česká kardiologická společnost

ČESKÁ REPUBLIKA

Prof. má za sebou 25 let medicínské praxe. Věnuje se kardiologii, zejména problematice poruch srdečního rytmu. Od roku 1989 pracoval v Nemocnici Na Homolce a postgraduálně studoval na Univerzitě v Münsteru. Působil na srdečním centru v Lipsku. Od roku 2001 do roku 2006 byl předsedou Pracovní skupiny arytmie a trvalé kardiostimulace České kardiologické společnosti. Je členem výboru České kardiologické společnosti, Deutsche Kardiologische Gesellschaft a Cardiac Electrophysiology Society. V současné době pracuje jako přednosta I. interní kardiologické kliniky Fakultní nemocnice Univerzity Palackého v Olomouci. Od roku 2015 je předsedou České kardiologické společnosti.

Adam Vojtěch

Ministr zdravotnictví, Vláda ČR

ČESKÁ REPUBLIKA

Adam Vojtěch vystudoval Právnickou fakultu a Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Absolvoval rovněž roční studijní stáž na Právnické fakultě University College Dublin, National University of Ireland. V průběhu studia vedl organizaci Spolek českých právníků Všehrd a působil taktéž ve Správní radě Randovy nadace, která se zaměřuje na podporu talentovaných či sociálně znevýhodněných studentů práv. Absolvoval rovněž zahraniční pracovní stáž v Bruselu. Po zakončení studia vstoupil jako právník do korporátní sféry a posléze přijal nabídku na působení na Ministerstvu financí České republiky, kde se intenzivně věnoval zejména oblasti zdravotnictví. Zaměřuje se primárně na oblast podpory ekonomické efektivity ve zdravotnictví. Za Ministerstvo financí byl členem Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny a dozorčí Rady České průmyslové zdravotní pojišťovny.

Partneři konference

Partneři Institutu pro politiku a společnost

UBER

ZDRAVEL

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

